

Dit artikel werd in licentie gegeven door Belgapress. Het gebruik ervan is enkel toegestaan door natuurlijke personen voor privégebruik. Voor elk ander gebruik is de voorafgaandelijke toestemming van de uitgever vereist.

## **RECENSIE. ‘Fight night’ van Ontroerend Goed: Kiezen is niet altijd verliezen \*\*\*\***

**03-04-2024** Nieuwsblad - **Magali Degrande**

**In dit bijzondere verkiezingsjaar haalt Ontroerend Goed zijn succesvoorstelling ‘Fight night’ opnieuw van onder het stof. Het publiek bepaalt mee met stembakjes wat er op het podium te zien is.**

**Fight night**Ontroerend Goed

Nog te zien in ons land tot en met 23 mei

*Tickets, info en speellijsten: [www.ontroerendgoed.be](http://www.ontroerendgoed.be)*

Voor deze geactualiseerde versie van de succesvoorstelling uit 2013, wist Ontroerend Goed enkele grote namen te strikken. Zo zien we Jonas Vermeulen (eerder te zien als Frank Verstraete in *Zillion*) en zelfs ouwe rot in het vak Michael Pas mee op het podium verschijnen. Alleen is de vraag: voor hoe lang? Want alle toeschouwers krijgen bij het betreden van de zaal een stembakje in handen en kunnen mee bepalen welke acteurs er op het podium blijven, en welke pas opnieuw hun opwachting zullen maken tijdens het applaus.

De resultaten van elke stemronde worden telkens op tv-schermen getoond en kennen geen genade: de kandidaten die het publiek niet aan hun kant hebben, verdwijnen onherroepelijk.

### **Tijdloos**

Los van de acteurs die het podium bevolken, is er weinig veranderd aan de voorstelling. Misschien omdat ze hem destijds ook al vrij tijdloos hadden gemaakt. De hele voorstelling krijgen we een minatuurversie van ons democratisch stelsel te zien: parallel aan hoe we in juni samen zullen beslissen wie ons land zal regeren, wordt er tijdens dit uur in de theaterzaal samen beslist wie op het podium blijft.

De politiek zit vooral in de taal, in hoe dingen worden verwoord en hoe kandidaten subtiel de toeschouwers masseren om toch maar hun stem te ronselen in de volgende ronde

En toch is de voorstelling tegelijkertijd heel apolitiek: er zit geen enkele letterlijke politiek-referentie in. De kandidaten reppen met geen woord over beleid, visies of programma's. A  zijdelings worden bepaalde thema's voorzichtig aangeraakt. Zo weet Julia Ghysels – de enige

kandidate van kleur – niet of ze ook de witte stemmers aan haar kant heeft. De politiek zit vooral in de taal, in hoe dingen worden verwoord en hoe kandidaten zo subtiel de toeschouwers masseren om toch maar hun stem te ronselen in de volgende ronde.

### **Ook gewoon leuk**

Angelo Tijssens, deel van de vaste kern van het gezelschap, was er tien jaar geleden ook al bij. Als een gladde host leidt hij alles in goede banen en stuurt hij – al dan niet onbewust – ook mee hoe het publiek zal stemmen. Hoewel de voorstelling een serieuze boodschap in zich draagt en toont dat er niet veel nodig is om het vertrouwen van de kiezer volledig te verliezen, blijft deze *Fight night* net als tien jaar geleden ook gewoon een leuke belevenis. Tijssens is voor die elementen van humor een belangrijke factor. Tijdens de opwarming peilt hij naar de leeftijd en levensbeschouwing van de mensen in de zaal. Niet oninteressant overigens: zo blijken er nogal wat achttienjarigen in het publiek te zitten, jongvolwassenen die nog kind waren toen de voorstelling voor het eerst speelde en die nu voor het eerst naar de stembus zullen trekken. Als het publiek minder snel stemt bij de vraag rond levensbeschouwingen, merkt Tijssen fijntjes op: “Als je nu op hulp wacht, ben je hoogstwaarschijnlijk gelovig.”

Net door dat kruispunt op te zoeken tussen *sérieux* en spel, heeft Ontroerend Goed zo’n succes gekend en hebben ze met deze voorstelling de wereld kunnen rondtrekken. Dat de voorstelling ook nu bij ons opnieuw te zien is, is alleen maar toe te juichen. Dus als je nog kan gaan kijken en een stembakje te pakken kan krijgen: doen! Kiezen is niet altijd verliezen.



Aanbod



Praktische info



Zoeken



Links



Collectie Heemkring

